

Felveszem a kapcsolatot a testemmel, és röviden figyelek a lélegzésemre.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

„A szeretetet ezáltal ismertük meg: ő az életet adta értünk. Nekünk is életünket kell adnunk testvéreinkért. Hogyan marad meg Isten szeretete abban, aki, bár bővelkedik a világ javaiban, amikor látja, hogy testvére szükséget szenved, elzárja előle a szívét? Gyermekeim, ne szeressünk se szóval, se nyelvvvel, hanem tettel és igazsággal!” (1Jn 3,16-18)

Krisztus az Eucharisziában szüntelenül emlékeztet bennünket a lényegre: odaadta életét értünk, és még étellé is vált számunkra. Szeretett, és most is szeret minket, nem szavakkal, hanem tettekkel és igazsággal, testével és vérével, kenyerével és borával. Az ő szeretete sürget minket, hogy mi is szeressünk, nem saját erőnkéből, hanem Krisztus szeretetéből, ami bennünk van: „Minden egyes alkalommal, amikor szenvedő emberrel találkozunk, különösen, ha valamilyen súlyos fájdalom gyötri, hitünk fülével meg kellene hallanunk bensőnkben Jézus hangját, aki szüntelenül mondja: Ez az én testem!”¹⁶

¹⁶ Cantalamessa, 95.

Uram, nyisd meg fülemet és szememet, hogy meghallhassam és észrevehessem a szegényt, akit rám bízol, és úgy szeressem őt, ahogy te szeretsz engem!

Üdvözlégy Mária

Meghívás, életre váltás

Felteszem magamnak a kérdést: ki az „én” szegényem ma? És mire lenne szüksége részemről?

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Kulcsszavak

szegény, szeretet, utánozni